

L'IGUALADÍ

Els valents de la sanjurjada del 10 d'Agost, tots diuen ara que no hi eren. La República però, tindrà en compte al jutjar-los, els soldats que varen fer matar.

ÈPOCA VIII

PORTANTVEU SETMANA D'ESQUERRA REPUBLICANA

Núm. XI

IGUALADA, 23 DE JUNY DE 1933

Esquerra Republicana de Catalunya

Demà i demà passat, dies 24 i 25, es celebrarà a la Capital de la nostra terra, a Barcelona, el Segon Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Nosaltres saludem, capell en mà, als congressistes que han de prendre part a les tasques d'aquest segon comici, que ha de traçar les noves rutes per on seguirà en triomf, el nostre partit d'esquerra.

L'ordre del dia és copiós: els assumptes a tractar, interessantíssims: les proposicions fetes per les entitats concurrents, abundants: Catalunya tofa, tindrà l'esguard fit en el desenrotllament de les sessions; Tot fa esperar-ne, doncs, una tasca profitosa.

Res implicarà les discussions apassionades que es puguin suscitar en el curs dels debats: res tampoc, les atrevides suggerències que es facin: ço important, ço definitiu, seran els acords que es votin, ja que els mateixos s'hauran de traduir en fets per part de tots els adherits al partit.

L'actualitat política i social de Catalunya i d'Espanya: la urgència de republicanitzar tots els departaments oficials de l'Estat, i la movilització monàrquica que molt sigilosament s'està portant a cap, són coses que, apart el balanç de l'actuació del partit en el passat any, hi seran tractades amb tofa l'amplitud i la fermesa que les conviccions d'esquerra exigeixen.

Salut, doncs, forjadors de la nova Catalunya, tingueu en compte però en les vostres deliberacions, que no sou altra cosa que els delegats de la nostra voluntat, que esperem vigilants, veure reflectida en els acords que prengueu.

Per l'estreta relació de tots els republicans d'esquerra. Visca la República.

De col·laboració

El nou projecte d'Estatuts a l'Ateneu

Es de vertader interès per a tots els homes d'esquerra que siguin socis de la nostra primera entitat cultural, el nou projecte d'Estatuts que es discutiran el pròxim diumenge, dia 25, a les onze del migdia.

Tots sabem que l'Ateneu Igualadí, ha sigut sempre, l'escola de la democràcia igualadina i que en ell s'hi han format culturalment, quasi-bé tots els homes liberals de la nostra ciutat.

En tots els temps, s'ha procurat seguir el ritme accelerat de la història que imposava el moment en què es vivia, tot mirant de no perdre de vista, l'orientació que seguien els altres Ateneus d'avantguarda en matèria de cultura obrera. Hem vist com sempre, a pesar de les petites discrepàncies de criteris entre els socis, la nostra primera entitat, ha sigut la pedra

cantelluda que s'hi estabellaven tots atacs del clericalisme local, i que totes les teories confessionals, es purificaven al posar-se en contacte amb l'ambient liberal i laic, que es respira en totes les dependències d'aquest casal.

Les escoles anomenades durant la dictadura pels senyors paternalistes *Sense Déu* han servit per a formar l'actual generació d'homes inquiets, que senten la necessitat de canviar els vells estatuts, perquè creiem que han complert abastament el seu comès.

Per això hem volgut portar a l'aprovació de l'Assemblea aquest nou projecte d'Estatuts, per treballar amb més fermesa, en l'assoliment de l'ideal d'una cultura més justa i per tant més humana. I ara que la joventut ateneista, dalerosa de volguer incor-

porar-se als corrents moderns que ja es respiren en quasi tots els Ateneus de Catalunya i perquè pugui portar a felicitat totes les nobles activitats que actualment quedaven un xic estrangulades, demanem a tots els socis de bona voluntat que ens ajudin a l'aprovació dels nous estatuts ja que a redós d'ells, s'hi podran formar les generacions democràtiques del demà. Pensem que si es vol que Igualada retrobi aquell esperit sincer i esquerrista que en altre temps havíem posseït, tenim de proveir-nos de bons llocs de preparació. Obrir-los-hi tots els camins i ajudar-los a descobrir-ne de nous perquè l'experiència dels uns, orientin la marxa dels altres, que amb més empenya venien a rellevar-nos, per a continuar la trajectòria de la cultura que té de dignificar la Humanitat.

Esperem que tots els socis que s'identifiquin amb la nostra opinió, ens ajudaran ha aprovar i millorar aquest projecte d'estatuts.

Treballem tots junts, per planejar el camí pensant en les noves promocions que venen darrera nostre estacionant-nos, si volem que l'Ateneu sigui el baluard més ferm i més alt de cultura catalana, que així també contribuïrem a la cultura del món.

Antoni Borràs i Quadres

El «truco» de sempre

Són moltes les vegades que hem llegit, primer a la desapareguda *Gasetta Comarcal*, i ara, a *Diari d'Igualada*, com les picabaralles fingudes per aquests periòdics, amb els altres de la Ciutat, han acabat sempre, invariablement, com ara es clou la nostra...

Els talents de pot que mal escriuen *Diari d'Igualada*, quan es veuen impotents de contradir amb arguments als seus contraopinants, llavors firen mà de la coneguda recepta de la seva invenció, consistent en dir per tota raó, «són uns pobres nois» «no saben el que es diuen» «Freud els diria el mal que tenen» «són uns fills espuris» «no coneixen la gramàtica» «no han paït el que han llegit»...

Però, aduir raonaments que

palesin que tenen raó en el motiu de la picabaralla que ells mateixos han provocat, això sí que no ho fan mai. Els és més còmode injuriar, deixant després, tot amagant la cara i fugint, que el seu confessor, el «padre», faci la recepta de consuetud. Es el truc de sempre!

Si cap lector es vol prendre la molèstia de repassar, només que alt per alt, la col·lecció d'aquests dos periòdics, fàcil li serà el constatar desseguida, la veritat del que diem.

A més, podrà constatar també, com cap altra publicació ha emprat el llenguatge tan porc, tan obce, com el seu: cap que hagi dit els mots tan pujats de to: cap que hagi mentit tan descaradament: cap de tan vil, ni cap que hagi rebut les bufetades materials, que han rebut els escrivans d'aquests dos miserables periòdics.

I és amb gent que no fan altre periodisme que el de pet i rot, que nosaltres ens hem d'entretenir fent literatura de satisfet... rebuscant les paraules... polint l'aspror dels paràgrafs... perquè ells, amb la barra que els caracteritza, vagin dient-nos qual-sevol indecència? No.

Nosaltres, al revés del Crist que exploten els marxants de la religió, que s'agrupen al redós de *Diari d'Igualada*, cada vegada que serem directament molestats, injuriats, com acostuma a fer *Diari d'Igualada* adoptarem la pertinent actitud en cada cas, sense contemplacions de cap classe. A mal parlar a les monges, si ho permeten.

Que se'ns discuteixi, si es vol, però que no se'ns injuriï i menys sense donar la cara.

Altrament, ens va fer molta gràcia allò de «L'Ètica», de la «mentalitat caòtica», de la «virada enrodó», de la «manca de control responsable», però d'una manera especial ens en va fer allò altre de la «roca perenne de la moral cristiana».

Si això de la moral cristiana fos una virtut de la gent que van a missa, *Diari d'Igualada* no sortiria un dia més: no tindria clients. Les vostres pròpies obres fan més anticlericals que tota la nostra propaganda.

La veritat sempre està bé el dir-la!